

Magnetisch veld

De windvaan draait
nu ik bedenk hoe adem geknipt
uit de diepste keel de lucht ruim

geraakt van de raaf en de hik
stokt midden in een zin

o abrupt gestaakte snik
is er iemand die met geopende
ogen de nies trotseert?

de snurk en kuch dempt
aan het lichaam ontsnapt blozen

verwaarloos het moment waarop
een toegedekt oor
verstilt op ijzerdraad.

Dit gedicht is geschreven bij het kunstwerk: Tacita Dean (1965), A Breath, 1997,
karton, plakletter en film